

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

K br. 28/09

7. decembra 2009.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

U veću koje čine EULEX sudija Angela Kaptein, kao predsedavajući sudija, EULEX sudije Hajnalka Veronika Karpati i Klaus Jung, kao članovi veća, uz pomoć referenta izvestioca Tare Khan,

U krivičnom predmetu protiv okrivljenog

MARKA JABLANOVIĆA

Optuženog za,

Prema optužnici javnog tužioca br. 19/09, od 5. avgusta 2009., podnesenoj okružnom sudu u Mitrovici 10. avgusta 2009. i usmeno izmenjenoj na preresu za potvrđivanje optužnice 22. septembra 2009. i na prvom zasedanju glavnog pretresa 9. novembra 2009.,

Za krivična dela

- 1) teško ubistvo u pokušaju, član 147, stav 11, u vezi sa članom 20 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK),
- 2) neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, član 328, stav 2 PKZK,

Nakon javnih zasedanja glavnog pretresa održanih 9., 23., 26 i 30. novembra i 1., 3. i 7. decembra 2009, u prisustvu okrivljenog Marka Jablanovića, njegovog branioca Ljubomira Pantovića, EULEX javnog tužioca Neete Amin, i pravnih zastupnika oštećenih stranaka Mahmuta Halimija, a 9. novembra i dve oštećene strane, Milenka Milunovića i Slobodana Milunovića,

i nakon zasedanja veća i glasanja 7. decembra 2009., na osnovu člana 390 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK),

Dana 7. decembra 2009. javno oglašava u prisutnosti okrivljenog, branioca, pravnog zastupnika oštećenih strana i EULEX javnog tužioca sledeću

PRESUDU

Okrivljeni **Marko Jablanović**, s nadimkom Divljak, rođen 13. februara 1983. u Novom Pazaru, kosovski Srbin, sa zadnjim boravištem u Dositeja Obradovića 2/4, Leposavić, Kosovo, neoženjen, završio srednju medicinsku školu, lošeg imovinskog stanja, u pritvoru od 22. februara 2009. do 21. marta 2009., u kućnom pritvoru od 21. maja do 22. juna 2009., a od 22. juna 2009. na slobodi,

Ovime se

OSLOBADA optužbe po tački 1, TEŠKO UBISTVO U POKUŠAJU;

I OGLAŠAVA KRIVIM po tački 2, NEOVLAŠĆENO DRŽANJE, KONTROLA, POSEDOVANJE I UPOTREBA ORUŽJA;

Zbog toga što su 22. februara 2009., između 18.08 h i 18.50 h, bela Lada Niva koju je vozio okrivljeni Jablanović i crvena Lada Niva koju je vozio Slobodan Milunović, uz kojega je sedeo njegov otac Milenko Milunović, učestvovali u automobilskom udesu na putu Leposavić- Sočanica. Odmah nakon toga, Jablanović je ispalio nekoliko hitaca iz pištolja Zastava M-7, kalibra 7.65, u smeru vozila Slobodana i Milenka Milunovića.

Na taj način, okrivljeni Marko Jablanović počinio je i odgovoran je za krivično delo neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, član 328, stav 2 PKZK.

Okrivljeni Marko Jablanović nije krivično odgovoran zato što je pucao u smeru vozila Slobodana i Milenka Milunovića, budući da se ne može isključiti mogućnost da je okrivljeni delovao u nužnoj samoodbrani, kako je definiše član 8, stavovi (1) i (2) PKZK, što pretpostavlja oslobađanje od ove optužbe prema članu 390, stav (2) PZKPK.

Zato se okrivljeni MARKO JABLANOVIĆ

OSUĐUJE NA

Šest (6) meseci zatvora za krivično delo neovlašćenog držanja, kontrole, posedovanja i upotrebe oružja.

Vreme provedeno u sudskom pritvoru od 22. februara 2009. do 21. maja 2009., i u kućnom pritvoru, od 21. maja 2009. do 22. juna 2009, obračunaće se u kaznu prema članu 73, stav (1) PKZK.

Okrivljenom se nalaže da plati sudski paušal u iznosu od 50 eura na ime troškova sudskog postupka a u vezi sa krivičnim delom neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, član 102, stav (1). Ostale troškove sudskog postupka okrivljeni neće morati da plati, budući da je oslobođen optužbe za teško ubistvo u pokušaju, prema članu 102, stav (2).

Odstetni zahtevi oštećenih strana Milenka Milunovića i Slobodana Milunović odbacuju se, budući da je okrivljeni oslobođen od optužbe u vezi sa kojom su oba zahteva podnesena.

OBRAZLOŽENJE

A. RAZVOJ POSTUPKA

1. Optužnica

U gore pomenutoj optužnici, sa izmenama, navodi se da je okrivljeni počinio krivična dela teško ubistvo u pokušaju i neovlašćeno držanje, kontrola, držanje i upotreba oružja.

Prema optužnici, okrivljeni je 22. februara 2009. oko 18.00 h na putu Leposavić-Sočanica, skrenuo svojim kolima prema kolima dvaju oštećenih strana, dok su ove zaobilazile kola okrivljenog. Došlo je do sudara i okrivljeni je svojim kolima preprečio put kolima oštećenih strana. Onda je ispalio nekoliko hitaca iz pištolja prema dvema oštećenim stranama, koje su se skrivale iza svojih kola.

Pretres za potvrđivanje optužnice, prema članu 314 PZKPK, zakazan za 22. septembar 2009, bio je odložen za 5. oktobar 2009., budući da se oštećene stranke nisu pojavile. Rešenje o potvrđivanju optužnice doneseno je 22. septembra 2009. Nijedna od stranaka nije podnela žalbu protiv rešenja o potvrđivanju optužnice.

2. Sastav veća

Prema članu 3.3, u vezi sa članom 3.5 Zakona o nadležnostima, odabiru predmeta i dodeljivanju predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu, br. 03/L-53 (Zakon o nadležnostima), predsednik Skupštine EULEX sudija može da reši da neki predmet preuzme EULEX sudija ako on potpada pod primarnu ili sekundarnu nadležnost EULEX-a.

Dana 24. februara 2009., predsednik Skupštine EULEX sudija, Maria Giuliana Civinini, donela je rešenje JC/EJU/OPEJ/0314/mgc/09, kojim je predmet stavljen pod nadležnost

EULEX sudija i za njega zadužila EULEX sudiju Christine Lindemann-Proetel okružnog suda u Mitrovici, kao predpretresnog sudiju, prema članu 3.5, stav (b) Zakona o nadležnostima.

Prema članu 2.1 Zakona o nadležnostima i gore pomenutom rešenju, nadležnost u ovoj krivičnoj stvari imaju gore pomenuti EULEX sudija i veće koje je naimenovao okružni sud u Mitrovici.

Nijedna od stranaka nije uložila prigovor na sastav veća.

3. Glavni pretres

Glavni pretres bio je otvoren za javnost, a zasedanja su održana 9., 23., 26. i 30. novembra 2009. i 1., 3. i 7. decembra 2009, u prisutnosti okrivljenog Marka Jablanovića, njegovog branioca Ljubomira Pantovića, EULEX javnog tužioca Neete Amin i pravnog zastupnika oštećenih stranaka Mahmuta Halimija, i 9. decembra u prisutnosti dvaju oštećenih stranaka, Milenka Milunovića i Slobodana Milunovića.

Prema članu 15 PZKPK, ceo sudski postupak konsekutivno su prevodili međunarodni tumači, a sva sudska dokumenta koja su se odnosila na sudenje prevedena su na srpski i engleski.

Tokom glavnog pretresa saslušani su sledeći **svedoci**:

- (1) **Milenko Milunović**, 9. novembra 2009.,
- (2) **Slobodan Milunović**, 9. novembra 2009.,
- (3) **Ivan Simić**, 23. novembra 2009.
- (4) **Branislav Dikić**, 23. novembra 2009.
- (5) **Bojan Miladinović**, 26. novembra 2009.
- (6) **Goran Milunović**, 26. novembra 2009.
- (7) **Srećko Radosavljević**, 30. novembra 2009.
- (8) **Zorica Vukadinović**, 30. novembra 2009.
- (9) **Dragan Nešović**, 30. novembra 2009.

Okrivljeni je dao izjavu i ispitan je 1. decembra 2009. Okrivljeni je opovrgao optužbu za teško ubistvo u pokušaju i priznao krivicu po tački optužbe za nezakonito posedovanje i upotrebu oružja.

Sva dokumenta iz spisa predmeta, koja su zvanično pročitana na pretresu, smatraju se **dokazima**.

I sledeći dokazi podneseni su tokom glavnog pretresa i svrstani među dokaze:

- na *ex officio* zahtev veća, dva smenska policijska izveštaja koji se odnose na dan incidenta.
- četiri kolor fotografije bele Lade Niva okrivljenoga, koje je podneo branilac.

Javni Tužilac iznela je svoju završnu reč 3. decembra 2009. Njen stav jeste da je okrivljeni počinio krivično delo teško ubistvo u pokušaju. Okrivljeni je bio besan i očigledno je da je nameravao da teško povredi, ili čak ubije, Gorana Milunovića ili njegove rođake, u koju svrhu je kupio pištolj. Uzeo je taj pištolj i čekao na kola oštećenih stranaka –koje su bile nenaoružane – pa je prema njima ciljano ispalio pet metaka. Nije delovao u nužnoj samoodbrani, ili pak, ako i jeste, nije odgovorio na primeren način. Okrivljenog bi se moglo osuditi i za fizički napad na Gorana Milunovića, ranije tog popodneva, I za zastrašivanje svedoka tokom glavnog pretresa.

Zastupnik oštećenih strana Mahmut Halimi izneo je svoju završnu reč istog dana. On je podržao stav javnog tužioca i izneo odštetne zahteve oštećenih stranaka, u iznosu od po 35.000 evra. Sem toga, zatražio je da mu se isplate troškovi koje je imao.

Branilac je izneo završnu reč 7. decembra 2009. Rekao je da je njegov klijent delovao u nužnoj samoodbrani, bilo srazmerno ili nesrazmerno, nakon što su ga oštećene stranke, koje su bile ljute na njega, jurile, pokušale da ga izguraju sa puta i prve počele da pucaju na njega.

B. REZIME IZLOŽENIH DOKAZA

Oštećena strana Slobodan Milunović svedočio je 9. novembra 2009., na prvom zasedanju glavnog pretresa, kako sledi.

O incidentu s pucnjavom

Dana 22. februara 2009. vozio je crvenu Ladu Nivu svog oca od Leposavića u Sočanicu, dok je njegov otac Milenko Milunović sedeo na suvozačevom mestu pored njega. Bio je mrak i svedok je imao upaljena kratka svetla. Između 17.30 i 18.00 h počeo je da pretiče jedno vozilo, ubrzavajući sa brzine od 40 km na sat. Kada se našao uporedo s tim vozilom, ono se usmerilo prema njemu, i blokiralo mu prolaz levom trakom. Video je da se radi o beloju Ladi Nivi. Svedok je nagazio na kočnicu i naglo se vratio u desnu traku. Onda je bela Lada Niva preprečila put ispred njega. Svedok je opet nagazio na kočnicu ali se zaleteo u vozačeva vrata na beloju Ladi Nivi. U tom času svedok je čuo kako neko puca iz bele Lade Nive. Svedok i njegov otac otvorili su vrata svojih kola i svedok je čučnuo ispod svojih vrata. Onda je prepoznao lice koje je pucalo. Video ga je nakon jednog ili dva pucnja. Nadimak mu je Divljak. Ruka i glava virile su mu iz vozačevog prozora na njegovim kolima. Pucao je iznutra, kroz vozačev prozor pored njegovog sedišta. Svedok je video pištolj i začuo četiri ili pet pucnjeva. Tokom pucnjave svedok i njegov otac otpuzali su do iza svojih kola, gde su ostali dva ili tri minuta. Dok su se skrivali iza svojih kola, svedok je video kako se Divljakova senka odmiče, desno od puta. Ni svedok ni njegov otac nisu ga sledili.

Te večeri svedok je video da su leva vrata na Ladi Nivi ulubljena, i da je šoferšajbna pogođena dvoma mecima a hauba jednim. Kasnije je video rupu na vozačevom sedištu i na komandnoj tabli. Video je pištolj na tlu između dve Lade.

Jedan do dva minuta nakon prestanka pucnjave, svedokov otac nazvao je policiju - KPS u Leposaviću. Policija je stigla tri do četiri minuta nakon njegovog poziva, tj. 4-10 minuta nakon što se desio incident. Naokolo je bilo ljudi, pet do šest lica, od kojih je svedok poznavao samo Ivana Simića.

U kolima odmah iza njegovih bio je Ivan Simić, na rastojanju od oko 10 metara. Kada je svedok upozoren na njegovu izjavu koju je dao policiji, u kojoj je rekao da je u kolima koja su stigla iza njega bio njegov rođak, kojeg je krenuo da poseti kod kuće, objasnio je da je tog rođaka pomenuo samo kao lice kod kojeg su bili krenuli da posete kod kuće.

O satima nakon incidenta i njegovom mogućem uzroku

Tog dana u 16:00 h svedok je bio u selu Zavrata, u posetu ujacima/stričevima. Oko 15 minuta nakon što se uputio kući u Leposavić nazvao ga je njegov rođak Goran Milunović, koji ga je informisao da su ga pretukli Marko i još jedno lice. Goran je zatražio od svedoka pomoć. Rekao je da je sam u svojim kolima i da se plaši. Svedok je najpre otišao k sebi kući u Leposavić, a onda u centar Leposavića. Nije posetio kafić Vox, niti je otišao u policijsku stanicu. Njegov otac, Milenko, otišao je u policijsku stanicu, verovatno da ustanovi zašto je Goran bio napadnut. Milenko je očuh Goranu, koji nema pravog oca. Svedok je čuo od Gorana da su ga u centru grada napali okrivljeni i Marijan Ilić. Okrivljeni ga je udario bokserom. Tek kasnije te večeri, nakon incidenta s pucnjavom, Goran je posetio svedoka. Svedok je video modricu na njegovom čelu.

Svedoku je telefonirao njegov rođak Nenad Mihajlović, koji ga je pozvao da dođe kod njega na večeru u Sočanicu. Ovo se dogodilo oko 17.30 h, pre nego što se desila pucnjava. Kada je primio taj poziv, svedok se nalazio na benzinskoj pumpi u Leposaviću, gde se našao i njegov otac. U trenutku kada je primio poziv nije bio prisutan niko drugi. Svedok se povezao zajedno sa svojim ocem prema Sočanici. Na benzinskoj pumpi svedok je susreo Ivana Simića, Bojana Miladinovića, sveštenika Dikića i Nenada Mihajlovića.

Znao je da okrivljeni ima belu Ladu Nivu, ali ga nije prepoznao u kolima. Niko mu nije rekao da tog dana okrivljeni vozi belu Ladu.

O oružju kojim je raspolagao svedok i/ili njegov otac

U kolima koja je vozio te večeri nije bilo oružja. Njegov otac poseduje lovačku pušku. Svedokova lovačka puška je u Srbiji. Svojevremeno je lovačku pušku držao na Kosovu, ali mu dozvola nije produžena.

Oštećena stranka Milenko Milunović svedočio je 9. novembra 2009., na prvom zasedanju glavnog pretresa

O incidentu s pucnjavom

Svedok je potvrdio iskaz koji je dao njegov sin, Slobodan Milunović.

Dalje je rekao sledeće:

Svedok je krenuo sa svojim sinom sa ulice prema Sočanici, nakon što su kupili cigarete. Nakon 3-4 km, njegov sin počeo je da pretiče belu Ladu Nivu koja se kretala dosta sporije od dozvoljene brzine. Pre toga svedokov sin nije pretekao nijedna kola.

Svedok nije prepoznao kola okrivljenoga. Tek nakon incidenta on i njegov sin prepoznali su kola okrivljenoga. 'Marka' je prepoznao tek kada je ovaj počeo da beži prema reci Ibar.

Svedok je nazvao policiju u Leposaviću najviše 10 minuta nakon što je prestala pucnjava. Policija je stigla najviše 15 minuta kasnije.

Prvi vozač koji je sustigao svedoka i njegovog sina bio je Nenad Mihajlović, 5-10 minuta nakon incidenta s pucnjavom. Svedok ne zna da li je s njim bio još neko. Ranije su se dogovorili u Leposaviću da će Nenad da krene za njima nakon što uzme gorivo.

Nakon incidenta, na putu se okupilo najmanje 50 ljudi.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok je upoznao okrivljenoga nekoliko meseci ranije na pijaci u Leposaviću, gde je okrivljeni izazvao nered. Od tada do incidenta video ga je nekoliko puta u gradu. Video ga je kako vozi istu tu belu Ladu Nivu.

Svedok je upoznat sa tekućim sporom između Gorana i okrivljenoga, koji je počeo pre novogodišnje večeri a bio je u vezi sa Goranovim poslom u kafiću Vox. O sporu ga je obavestio Goran. Svedok nije prisustvovao svađi, 22. februara 2009., između Gorana i okrivljenog, ali je bio prisutan kasnije tog popodneva ispred policijske stanice, gde je Goran došao da da izjavu. Svedok je želeo da sazna šta se dogodilo jer mu je Goran blizak rođak. Ne može tačno da se seti ko ga je obavestio o toj tuči, ali to nije bio Goran. Svedok je čekao ispred policijske stanice. Nisu bili prisutni drugi članovi svedokove porodice. Budući da Goran nije izlazio, zaputio se prema centru grada. Posetio je kafić Vox i kafić njegovog rođaka Mike. U Voxu je prvi put susreo Nenada Mihajlovića. Njih dvojica su sedeli za stolom. Nisu razgovarali o tuči između Gorana i okrivljenog, ni o poseti Nenadu. Svedok je rekao Nenadu da će da dođe po svog sina k njemu, i tada su obojica otišli iz Voxa. Na ulici su naišli na svedokovog sina. Tada su samo dogovorili detalje u vezi sa večerom. Ranije tog dana, svedok nije posetio Nenada u Sočanici. Pola sata nakon što je stigao u kafić Vox, stigao je Goran. Nisu razgovarali o tuči sa okrivljenim. Goran je o tuči govorio tek sutradan, preko telefona.

Svedok ne poznaje Ivana Simića, Bojana Miladinovića (s nadimkom "Pile") ni sveštenika Dikića.

Tog popodneva, u centru Leposavića, Nenad je pozvao njega i njegovog sina na večeru. Prisutan je bio i sin. Nakon tog razgovora, Nenad je otišao da sipa gorivo u svoja kola na benzinskoj pumpi. Svedok ga nije video na benzinskoj pumpi. Dogovorili su se da će Nenad da prati i sustigne svedoka i njegovog sina.

O oružju kojim su raspolagali svedok i/ili njegov otac

Tog dana svedokova lovačka puška nalazila se u njegovoj kući u Kraljevu. Na Kosovu ima važeću dozvolu za lovačko oružje. Lovačka puška se nalazi u njegovoj kući u Srbiji. U Srbiji ima dozvolu. Zapravo u lov ide na Kosovu. U lov njegov sin ponekad ide zelenom Ladom Nivom. Na pitanje da li njegov sin ikada vozi crvenu Ladu Nivu, svedok je odgovorio: ‘Možda, ne znam’.

Ivan Simic svedočio je 23. novembra 2009., na drugom zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Na ulazu u Soćanicu na putu su bila preprećene dve Lade Nive, jedna bela i jedna crvena. Slučajno su na lice mesta prvi stigli svedok i njegova dva prijatelja. Na osnovu onoga šta je video i čuo, stigli su 2-3 minuta nakon incidenta. Video je samo ‘Čiču’ (Milenkov nadimak) pored njegovih kola. Svi su izašli i upitali Čiču šta se dogodilo. Čiča je rekao da je ovaj ili neko drugi pucao na njih i da je njegov sin negde ispod. Svedok je čuo kako njegov sin govori povišenim glasom. Svedok je krenuo prema reci Ibar da vidi da li je potrebna pomoć. Video je Slobodana Milunovića na rastojanju od desetak metara, na livadi ispod nivoa puta. Policija je stigla u roku od 30 minuta. Svedok je otišao 10 ili 20 minuta nakon toga. Na licu mesta se nalazila gomila ljudi. Tek kasnije te večeri ili sutradan, svedok je je ustanovio da je u incidentu učestvovao Marko Jablanović.

O satima pre inidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok poznaje okrivljenoga kao komšiju. Ponekad popiju piće. Poznaje obe oštećene stranke. Milenka Milunovića poznaje po njegovom nadimku Čiča. Poznaje i Gorana Milunovića – svedok već tri godine radi u njegovom kafiću. Goran i okrivljeni nisu u dobrim odnosima.

Svedok je proveo dan sa svojim prijateljima Bojanom Miladinovićem, Bransilavom Dikićem, koji je sveštenik, i sa Nenadom Mihajlovićem. U Nenadovoj kući su pekli meso na roštilju od zalaska sunca. Kasnije, nešto pre noći, stigao je Milenko (Čiča). Goran je pozvao svedoka da otvori kafić, jer je on, Goran, imao problema. Njih četvorica povezli su se jednim kolima. Čiča je krenuo svojim kolima, verovatno Nivom, jer on obično vozi Nivu. Najpre su otišli u policijsku stanicu. Svedok se ne seća koga je susreo ispred policijske stanice. Kada mu je rećeno da je u svojoj izjavi policiji rekao da je ispred policijske stanice susreo Milenka i Slobodana Milunovića, svedok je odgovorio da to nije važno i da se ne seća detalja.

U policijsku stanicu je ušao samo svedok. Goran je rekao svedoku da je imao problema sa okrivljenim i dao mu je ključeve kafića Vox. Njih četvorica otišli su u Vox. Moguće je da se s njima u Vox povezao i Milenko. Kasnije su u Vox stigli Milenko i Slobodan Milunović. Zajedno su popili po piće i razgovarali s nogu. Nakon što je u Vox stigao Goran, otišli su svedok, Bojan i Nenad. Kratko su razgovarali s Goranom o tućnjavi u centru grada. On je pored oka imao povredu. Goran nije zatražio pomoć od svedoka, a

svedok ne zna da li ju je zatražio od drugih ljudi. Sveštenik je otišao iz Voxa ranije. Goran je ostao u Voxu. Svedok ne zna da li su otišli i Milenko i Slobodan. Svedok, Bojan i Nenad još su se malo zadržali u centru Leposavića i onda zajedno rešili da se vrate na roštilj. Svedok pretpostavlja da su na roštilj bili pozvani i Čiča i Slobodan, verovatno od strane Nenada, zato što idu u lov zajedno i rođaci su, ali se ne seća. Nenadovim kolima, Ladom Nivom, svedok, Bojan i Nenad vratili su se u Sočanicu na roštilj. Vozili su sporo, jer je put bio loš.

Branislav Dikić svedočio je 23. novembra 2009., na drugom zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Svedok je bio u Klubu B u Sočanicu kada je saznao da se dogodila neka potera kolima. Devojka koja je ušla u kafić rekla je i da je čula neku pucnjavu.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok je dobar prijatelj okrivljenoga. Taj dan je proveo sa Ivanom Simićem, Bojanom Miladinovićem i Nenadom Mihajlovićem u Borčanima i kasnije kod Nenada kući, gde su pekli meso na roštilju. Milenko Milunović im se pridružio kasnije. Ivanu je telefonirao Goran Milunović, koji je o tom razgovoru izvestio sve prisutne. Goran je otišao u policijsku stanicu. Zamolio je Ivana da dođe po ključ od Voxa. Nakon tog poziva, sva četvorica su iz znatiželje otišli u policijsku stanicu u Nenadovoj Ladi Nivi. Vozio je Nenad. S njima je pošao i Milenko u svojim kolima.

Ivan je ušao u policijsku stanicu a ostala trojica su čekala napolju. Kasnije je pred policijsku stanicu stigao i Milenkov sin. Svedok nije video Milenka. Svedok je zaključio da je Milenkov sin besan na osnovu njegovih grimasa. Bojan i Nenad porazgovarali su s njim. Govorilo se uopšte o fizičkom sukobu i zašto je došlo do njega. Nakon što je Ivan izašao iz stanice, sva četvorica otišla su u kafić Vox. Bio je sumrak. Deset minuta kasnije do kafića Vox stigao je Milenkov sin u zelenoj Ladi Nivi. Njih četvorica i Milenkov sin porazgovarali su o Goranu. Kada je čuo da je Goran zadobio modricu pomislio je da je okrivljeni napao Gorana neopravdano. Goran je u Vox stigao 20 ili 30 minuta nakon što je ova grupa napustila policijsku stanicu. Milenko je u Vox stigao nesporedno pre Gorana. Milenko je bio u društvu nekih momaka. Bio je ljut i govorio je povišenim glasom, "Ko je on da tuče Gorana?" Milenko je pomenuo okrivljenoga. Atmosfera je bila dosta napeta. Čule su se psovke na račun majke okrivljenoga. Goran je ispričao četvorici i Milenkovom sinu o fizičkom sukobu sa okrivljenim. Pored oka je imao modricu. Žalio se. Četvorica su otišli iz Voxa nedugo nakon Goranova dolaska. Istovremeno je otišao i Milenkov sin, ali svedok nije video gde se uputio. Svedok se povezao taksijem iz Leposavića u Sočanicu, u kafić Klub B. Nije znao šta će da se dogodi, "možda potera", ali, budući da on propoveda ljubav i mir, njemu tada više nije bilo mesto s njima.

Bojan Miladinović svedočio je 26. novembra 2009., na trećem zasedanju glavnog pretresa.

Svedok je potvrdio iskaze koje su dali svedoci Ivan Simić i Branislav Dikić, i dodao sledeće. Kada je stigao na lice mesta, svedok je video crvenu Ladu Nivu zabijenu u vozačeva vrata bele Lade Nive. Čija su vozila blokirala put ustanovio je tek kada je izašao iz svojih kola i video Milenka Milunovića. Slobodan Milunović došao je sa područja ispod puta i rekao da je to bio "Divljak", što je nadimak okrivljenog, i da je ovaj pucao na njega.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok je potvrdio iskaze koje su dali svedoci Ivan Simić i Branislav Dikić. Dalje je rekao da, budući da je iz Leposavića i radi kao automehaničar, poznaje svakoga i njihova vozila.

Svedok, Nenad Mihajlović, Ivan Simić i Branislav Dikić otišli su u Leposavić da uzmu ključ od Goran Milunovića. Onda su nastavili da piju. Svedok je čuo od policajaca u policijskoj stanici da su se Goran i okrivljeni potukli. U policijskoj stanici svedok je video Milenka i Slobodana. U kafiću Vox, Goran je bio napet. Svedok nije stekao utisak da je atmosfera u Voxu napeta, on nije čuo psovke. Ne seća se da su u Voxu oni ili neki drugi ljudi pozvani na roštilj. Svedok je video Slavka Ivanovića (prema spisu predmeta, Goranov najbolji prijatelj) u Voxu, a ne zna da li je video Goranovog brata Zorana. Ne zna ništa o Dobrici Milunoviću. Svedoku je bilo smešno da je okrivljeni pretukao Gorana, koji je puno veći od njega. On i njegovi prijatelji nisu to shvatili previše ozbiljno. Svedok, Ivan Simić i Nenad Mihajlović uputili su se u Lovac, ali su onda rešili da odu k Nenadu. Goran je vozio putnički kombi Mercedes Vito.

Goran Milunović svedočio je 26. novembra 2009., na trećem zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Svedok je čuo za incident s pucnjavom od Zlatka Milanovića, koji je bio čuo policijske sirene i saznao šta se dogodilo od ljudi na ulici. Ne zna u koje mu je vreme Zlatko rekao. U svojoj izjavi policiji svedok je rekao da je nazvao Milenka i Slobodana, ali tek nakon što ga je bio informisao Zlatko.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok više nije u prijateljskim odnosima sa okrivljenim, otkako je kasno u decembru 2008. bačena bomba na svedokov kafić – za šta svedok okrivljuje okrivljenog – i zbog čestih fizičkih napada i pretnji okrivljenoga svedoku. Svedok je to prijavio policiji ali ona mu nije pomogla niti ga zaštitila.

Svedok je rekao da mu je tog popodneva okrivljeni, koji je bio u društvu sa prijateljem, ozbiljno zapretio. Obojica su mu pokazali svoje pištolje. Svedok se jako uplašio. Činilo se da je okrivljeni pijan. Udario je svedoka nekoliko puta u glavu bokserom. Svedok je zaboravio da kaže policiji da je ovaj upotrebio bokser. Svedok je pao na tlo, povređen na bočnoj strani glave. Obojica su otišli u policijsku stanicu. Okrivljeni je tamo otišao u svojoj beloj Ladi Nivi. Svedok se sada priseća da je otišao sam u policijsku stanicu, a ne sa Milenkom Milunovićem, kako je bio rekao policiji. Milenko Milunović je bio prisutan u policijskoj stanici, ali ga je video samo napolju. Ivan Simić, njegov zaposlenik u Voxu, ušao je u policijsku stanicu. Svedok je pozvao Ivana Simića da dođe i uzme ključ od Voxa. Svedok se zadržao u policijskoj stanici 1 do 1 1/2 sata. I Milenko je bio u policijskoj stanici. Svedok misli da je bio prisutan i njegov brat Zoran Milunović. Iz policijske stanice, svedok je otišao u svoj kafić Vox da kaže ljudima šta mu je uradio okrivljeni. Dobrica Milunović, Zlatko Milunović, Šema (svedokov zet), a možda i četiri čoveka koji su ranije bili na roštilju u Nenadovoj kući, bili su u Voxu. Bili su prisutni i Milenko i Slobodan Milunović. Ne može da se seti ko je još bio tamo, jer je bio traumatizovan. Svedok nije video Milenka kako ulazi u Vox ili odlazi iz njega. Sveštenik je otišao ranije. Svedok ne može da se seti razgovora. Nije otvoreno pominjao osvetu. Milenko Milunović rekao je svedoku da je okrivljeni sigurno pomislio da se u crvenoj Ladi Nivi nalazi svedok. Svedok kaže da liči na Milenka, koji mu ponekad pozajmi neka od svojih kola.

Svedok je rekao bratu okrivljenoga, s kojim je u "savršenim" odnosima, o incidentu s bombom i da za njega sumnjiči okrivljenoga. Svedok nije rekao okrivljenom u lice da sumnja na njega, ali je to prijavio policiji. Okrivljeni mu preti na sve načine. Svedok nije ljut na okrivljenoga i ne preti mu. On se plaši okrivljenoga i samo čeka da policija obavi svoj posao.

Srećko Radosavljević svedočio je u svojstvu svedoka 30. novembra 2009., na četvrtom zasedanju glavnog pretresa.

Svedok radi kao šef operativnog odeljenja u policijskoj stanici Leposavić dve godine i tri meseca. Forenzičar je, i u vreme incidenta bio je jedini s tom funkcijom u stanici. Pre toga bio je četiri godine šef istražne jedinice. Nije stručnjak za forenziku ni za balistiku. Svedok je završio nekoliko specijalističkih kurseva za istražioce. Svoje znanje stekao je u školi, iz literature i iz iskustva.

Svedok je nadgledao istragu u ovom predmetu. Najpre su vođene dve paralelne istrage, jedna u vezi sa saobraćajnim udesom, a druga u vezi sa incidentom s pucnjavom. Javni tužilac kasnije je rešila da se istražuje samo incident s pucnjavom. Te večeri svedok nije bio na dužnosti u svojstvu forenzičara, nije bio na licu mesta, od njega se nije tražilo da istraži tragove baruta na okrivljenom i oštećenim strankama, ni da izvede druge forenzičke radnje. Svedok je video vozila tek na parkiralištu policijske stanice. Svedok je čuo da je okrivljeni izjavio da se na njega pucalo. Pet dana nakon incidenta, svedok je video dve mrlje na krovu crvene Lade Nive za koje je pomislio da su uzrokovane pucnjevima odozgo na dole. Prema obliku tih tragova zaključio je, kako stoji u izveštaju, da se pucalo s leva u desno, ali to bi trebalo dodatno veštačiti. Svedok je izveo dodatno forenzičko veštačenje krova i unutrašnjih delova vozila, i poslao svoj

izveštaj sa fotografijama u laboratoriju. Rezultat je bio suprotan od onoga kojeg je očekivao svedok: mrlje na krovu nisu bile uzrokovane mecima, ali one u unutrašnjosti su ukazivale na tu mogućnost. Nakon nekoliko dana, tragovi baruta su mogli da nestanu. Kola su snimljena da se uporede tragovi na dve Lade Nive koje su učestvovalе u incidentu. Na osnovu odgovarajućih fotografija, svedok zaključuje da je prednja desna strana crvene Lade Nive verovatno bila u kontaktu s belom Ladom Nivom. Ne zna da li su bela kola došla u kontakt sa crvenim kolima ili obrnuto. Ne vidi crvene tragove na belim kolima, ali vidi tragove od struganja guma u prolazu po belim kolima. Ne može da oceni da li su tragovi stari ili sveži. Svedok nije izveštavao ni vršio istragu na belim kolima, koja su zanimljiva u ovom saobraćajnom udesu.

Zorica Vukadinovic svedočila je 30. novembra 2009., na četvrtom zasedanju glavnog pretresa.

Svedok je bila dežurni policajac dana kada se desio incident. Okrivljeni je identifikovan preko njegovog telefonskog poziva dežurnom policajcu, kojem se prijavio. Svedok je dobila informaciju od dežurne službe. U policijskoj pratnji okrivljeni je doveden u policijsku stanicu u Leposaviću. Zadržan je u pritvoru 48 sati, najpre kratko u policijskoj stanici u Leposaviću a kasnije u policijskoj stanici u severnoj Mitrovici. Rešenje o preselenju, koje je doneo njen šef, bilo je motivisano njegovom bezbednošću. Smatralo se da je ugrožen od strane svih učesnika incidenta s pucnjavom. Policija je želela da se izbegne susret sa oštećenim strankama. Rešenje se zasnivalo i na incidentu koji se ranije tog dana dogodio između okrivljenog i Gorana Milunovića i na ranijim iskustvima svih stranaka i krivičnom dosjeu žrtava.

Svedok je bila na licu mesta, gde je videla obe oštećene stranke. Tragala je za drugim oružjima, sem onog koje je pronađeno, u daljinu od 200 m prema reci Ibar, ali zbog tame i snega nije pronašla nijedno. Drugo oružje nije pronađeno ni u crvenoj Ladi Nivi. Nisu uzeti otisci parafinskom rukavicom, jer je okrivljeni bio nestao a drugi su smatrani žrtvama. Neko je odvezao crvena kola kući, ali svedok ne zna ko. Svedok ne zna da li su žrtve nazvale policiju. Međutim, ako je to neko uradio to treba da je ubeleženo u smenskom izveštaju.

Svedok nije izvršila lični pretres žrtava. Ni patrola koja je stigla prva nije izvestila o ličnom pretresu.

Dragan Nešović svedočio je 30. novembra 2009., na četvrtom zasedanju glavnog pretresa.

Te večeri svedok je izvršio uvidaj lica mesta, nadgledajući i koordinirajući rad saobraćajne i istražne jedinice. Prema njegovom izveštaju, stigao je u 18:50 h. U svom izveštaju napisao je da se incident desio 10 minuta pre njegovog dolaska. Ustanovio je da je okrivljeni umešan kada je video njegova kola. Kasnije, kada se svedok vratio u policijsku stanicu da uzme svoju opremu, okrivljeni ga je nazvao i razgovarao s njim. Okrivljeni mu je rekao da je pucao iz vatrenog oružja i da želi da se dobrovoljno prijavi

policiji. Svedok je rešio da ga doprati, radi njegove bezbednosti, bezbednosti policajaca i opšte bezbednosti. Svedok je pomislio na moguću opasnost jer drugo oružje nije pronađeno pa bi ga neko mogao upotrebiti. Tokom transporta, okrivljeni je rekao svedoku da je na njega pucano. Svedok je ostavio okrivljenoga u policijskoj stanici i vratio se na licu mesta. Stigla je istražna jedinica. Svedok je izvestio šefa o svojim prvim utiscima u vezi sa situacijom i o njegovom razgovoru sa okrivljenim. Svedok nije detaljno video štetu na crvenoj Ladi Nivi. Vozilo nije pretreseno iznutra. Zadatak patrola je da pregledaju vozilo, ali ne da ga pretresu iznutra. Svedok je pretražio i obezbedio lice mesta do dolaska istražne jedinice.

Te iste večeri, okrivljeni je prebačen u policijsku stanicu u severnoj Mitrovici radi njegove bezbednosti i bezbednosti policajaca. Takvi transferi se vrše kada je upotrebjeno vatreno oružje i u svrhu opšte bezbednosti. Sem toga, viđeno je da se neki ljudi voze naokolo policijske stanice, uključujući članove porodice Milunović. Svedok je video Zorana Milunovića, Goranovog brata, kako prolazi u svojim kolima. Nije se zaustavio, I svedok nije razgovarao s njim. Niko se nije zadržavao ispred policijske stanice. Predostrožnost je bila nužna zbog opšte opasnosti. Bilo je indikacija da može da se očekuju nevolje, zbog prisutnosti obe strane. Svedok je znao da je tog dana bilo došlo do tuče između Gorana i okrivljenog i da su nakon tuče obe strane bile u policijskoj stanici. Tog popodneva ljudi su se okupili kod policijske stanice. Video je Milenka i Slobodana Milunovića, Zorana Milunovića, Ivana Simića, Marijana Ilića i Slobodana Kostovića. To su bili prijatelji Gorana ili okrivljenoga. Prvo je iz policijske stanice otišao Goran, a pola sata kasnije okrivljeni. On je otišao kasnije jer je trebalo dovršiti njegovu izjavu i zato što ga je policija zadržala dok se se razide gomila. Ta grupa ljudi nije upućivala nikakve pretnje. Policija je odvezla kola okrivljenoga u dvorište policijske stanice, iz razloga bezbednosti i da ih pretrese. Nakon dolaska okrivljenoga, kola su stajala na putu 10 do 15 minuta. Okrivljeni se odvezao tim istim kolima. Svedok poznaje oštećene stranke 30 godina. Češće je dolazio u kontakt s Goranom zbog njegovog kafića. Svedok je informisan o incidentu sa ručnom bombom kod Goranovog kafića ali nije znao da je osumnjičen okrivljeni.

Okrivljeni je svedočio je 1. decembra 2009., na petom zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Nakon što je pušten iz policijske stanice u Leposaviću posle 18:00 h 22. februara, okrivljeni se prvo odvezao do kioska da kupi cigarete, a onda se uputio glavnim putem prema Sočanici. Incident se dogodio deset minuta kasnije, između 18:15 i 18:20 h. Vozio je sporo jer je imao malo goriva. Nakon skretanja na glavni put za Sočanicu stao je da pokupi pištolj koji je bio sakrio tamo dan ili dva ranije kod saobraćajnog znaka ograničenja brzine. Nakon oko pet minuta, ili šest kilometara dalje, kada je već gotovo stigao do Sočanice, video je u retrovizoru da mu se od pozadi velikom brzinom približavaju kola koja ablendaju. Bio je mrak i nije mogao da razazna ko se nalazi u kolima. Tada je čuo rafal iz vatrenog oružja od pozadi – dva ili tri pucnja iz automatske puške. Pogledao je u retrovizor ali više nije video vozilo jer je ono već bilo počelo da ga pretiče levom trakom. Izvukao je pištolj iz pojasa. Kada su dva vozila bila gotovo

paralelno, drugo vozilo – koja bi sada prepoznao kao vozilo nekoga iz kruga Milunovićevih– zabilo se u njegovo vozilo pokušavajući da ga izgura sa puta prema nizbrdici koja vodi do reke Ibar. Ni tada nije mogao da vidi ko se nalazi u tom vozilu. Čvrsto je držao volan ali nije uspeo da smiri svoja kola. Bio je u 4. brzini, pa mu se motor ugasio dok su mu kola vrludala po putu, dok se nisu zaustavila preprečena preko desne trake. Odmah uz njegova vrata zaustavila se hauba crvene Lade Nive.

Vrata sa njegove strane bila su blokirana drugim vozilom i nisu se mogla otvoriti. Čuo je kako se na njega puca. Ti pucnji ušli su kroz prozor na njegovoj strani, prošli kroz vozilo i izašli kroz prozor na suvozačevoj strani. Opalio je jednom u svoj prozor da razbije staklo kako bi mogao da izađe. Tada je video troje ljudi kako stoje iza crvene Lade Nive, a po njihovim siluetama video je da jedan puca u njegovom smeru. Zalegao je u svojim kolima i čuo kako meci razbijaju njegovo staklo. Kada je ta pucnjava prestala, proturio je ruku kroz prozor i nasumično ispalio 3-4 metka. Onda se izvukao kroz prozor i popeo na haubu crvene Lade Nive. Nije pokušao da se izvuce kroz suvozačeva vrata jer za to nije bilo vremena, budući da su menjač i ručica reduktora veoma visoke pa bi penjući se preko njih da se prebaci na drugu stranu bio laka meta. Ponestalo mu je metaka, pa je odbacio pištolj na levoj strani puta, koja je bila osvetljena, da pokaže drugima da više nije naoružan. Tada je stupio na haubu. Video je kako su dva od tri lica iza crvene Lade Nive, počela da mu se približavaju, svako sa druge strane njihovog vozila. Odmah iza njihovog vozila bilo je još jedno terensko vozilo. Skočio je sa haube i potrčao sa puta. Sneg je bio dubok, pa se otkotrljao oko 100 metara nizbrdicom do železničke pruge, dok su ga ona dva lica progonila. Kada je stigao do pruge, zaustavio se i video da su dvojica njegovih progonilaca oko 20 metara iza njega. Sada zna da su ta dva lica bila Slobodan Milunović i Ivan Simić. Kada je nastavio da trči prema reci Ibar, koja je tada bila 100 m daleko, čuo je kako jedan progonilac, kojega je kasnije na sudu prepoznao kao Slobodana Milunovića, dovikuje trećem licu, koje je bio ostalo na putu s puškom u rukama, “Pucaj i ubij ga”. Sada zna da je to lice na putu bio Milenko Milunović. Onda je začuo nekoliko rafala iz automatske puške. Skočio je u zaleđenu reku i otplivao do nekog drveta. Odande je video kako dvojica progonilaca dolaze do obale reke i traže ga. Nakon oko 10 minuta vratio se pešice nazad do glavnog puta. Odande je pešice otišao kući, odakle je za oko 40 minuta nazvao policiju.

KP policajci Dragan Nešović i Dobrica Đoković došli su po njega kući i odvezli ga u policijsku stanicu u Leposaviću. Na putu tamo, dok su prolazili pored lica mesta, rekli su mu da se sakrije zaleganjem radi bezbednosti svih. Ipak je uspeo da vidi da je crvena Lada Niva pomerena sa mesta na kojem se bila nalazila, odmah uz njegovo vozilo, na rastojanje od 2-3 metra od njegovog vozila.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Deset do petnaest dana pre incidenta, nakon što mu je zapretio Goran Milunović i nakon što je čuo šta je porodica Milunović uradila drugim ljudima, okrivljeni je kupio pištolj. Kada se sukobio sa Goranom nije imao pištolj, jer ga je bio sakrio pored puta prethodnog dana ili na dan incidenta, pre sukoba s Goranom.

Dana 22. februara, prišao je Goranu Milunoviću da mu predloži da odu zajedno u policijsku stanicu da reše svoj nesporazum. Goran je odbio da ode i zapretio mu, a okrivljeni ga je udario šakom. Jedan policajac ga je odvuкао od Gorana i pretresao. On i Goran otišli su u policijsku stanicu.

Dok je bio u stanici, okrivljeni je video kako se ispred policijske stanice okuplja desetak članova porodice Milunović. Među njima je video ljude koji su došli da svedoče u prilog Goranu kao i ljude koji su ga kasnije napali na putu. Iz povika i ponašanja tih ljudi zaključio je da se svađaju s policajcima i da pokušavaju da uđu u stanicu. Iz stanice je otišao neko vreme nakon Gorana.

Policijski izveštaji:

U dva smenska izveštaja iz policijske stanice u Leposaviću od 22. februara 2009. nalaze se sve sledeće bitne informacije:

U I izveštaju:

- 17:00h, info: u centru Leposavića, Marko Jablanović i Marijan Ilić prišli su Goranu Milunoviću, koji se nalazio u svojim kolima. Marko mu je rekao da izađe da reše međusobne probleme, budući da mu je Goran pretio neko vreme. Jablanović je udario Gorana nekoliko puta šakom u glavu. Goran je zadobio modrice;
- 17:45h, info: pretresena je bela Lada Niva koju je u vreme incidenta vozio Marko Jablanović;
- 17:45h, info: nakon što je dao izjavu, Goran Milunović je otišao iz PS Leposavić;
- 18:08h, info: nakon što je dao izjavu, Jablanović je otišao iz PS Leposavić;
- 18:50h, info: PS Leposavić primila je telefonski poziv od neidentifikovanog lica da se na glavnom putu za Sočanicu dogodio udes i da se na licu mesta nalazi Lada Niva;
- 18:57h, BE-303: stigao na lice mesta. Patrola je naišla na Milenka i Slobodana Milunovića, ali Jablanović nije bio tamo. Pronašli smo pištolj koji je upotrebljen u pucnjavi, Zastavu, model 7.65 mm;
- 19.30h, info: Jablanović je nazvao policijsku stanicu, želeo je da se preda.

U II izveštaju:

- 18:50h, info: Marko Jablanović i Goran Milunović, bratanac Milenka Milunovića, pušteni su nakon što su dali izjave.

Dokazi koje je predložila odbrana:

Četiri fotografije bele Lade Nive dok je bila parkirana u dvorištu policijske stanice, koje je navodno snimio otac okrivljenoga dve nedelje nakon incidenta.

C. OCENJIVANJE IZVEDENIH DOKAZA

Na osnovu dokaza izvedenih tokom glavnog pretresa, sud smatra da su dokazane sledeće bitne činjenice:

Pre automobilskog udesa

Dana 22. februara 2009., između 16.00 i 17.00 h u centru Leposavića, okrivljeni, koji je bio sa svojim prijateljem Marijanom Ilićem, prišao je Goranu Milunoviću, koji je bio sam. Okrivljeni je udario Gorana šakom u lice, od čega je ovome ostala modrica. Policija ih je razdvojila i obojica su dali izjave u policijskoj stanici odmah nakon ovog incidenta.

Sud smatra da nije dokazano da je okrivljeni udario Gorana Milunovića bokserom. Goran je to utvrdio po prvi put na sudu. Bokser nije pomenio kada je davao izjavu pred javnim tužiocem 10.06.2009. Dalje, njegova povreda, za koju nije zatražio medicinsku pomoć, niti ju je primio – samo je stavio led na modricu – ne odgovara povredi kakvu ostavlja bokser, i okrivljeni je opovrgao da ga je upotrebio.

Sud ne isključuje mogućnost da su okrivljeni i Marijan Ilić bili naoružani pištoljima tokom tog fizičkog incidenta, ali je ne smatra ni dokazanom, budući da je to utvrdio samo Goran Milunović i nema drugih dokaza tome u prilog.

Goran Milunović video je kako okrivljeni stiže do policijske stanice u beloj Ladi Nivi.

Ivan Simić, Bojan Miladinović, Branislav Dikić, Nenad Mihajlović i Milenko i Slobodan Milunović okupili su se ispred policijske stanice. Bili su informisani da je Goran Milunović zapao u nevolje i da daje izjavu u policijskoj stanici. Ivan Simić, Bojan Miladinović, Branislav Dikić i Nenad Mihajlović došli su sa okupljanja uz roštilj u kući Nenada Mihajlovića u Sočanici, na koji je kasnije došao i Milenko Milunović. Slobodan Milunović došao je sam u policijsku stanicu. Tokom okupljanja uz roštilj Goran Milunović bio je nazvao Ivana Simića i zamolio ga da dođe do policijske stanice da preuzme ključeve od kafića Vox.

Nakon što je dao izjavu, Goran Milunović otišao je iz policijske stanice u 17:45h u kafić Vox.

U kafiću Vox, bila su prisutna sva gore pomenuta lica. Goran Milunović je tamo došao da ispriča šta mu se desilo. Pokazao je svoju povredu i dobio led od Ivana Simića da ga stvati na modricu. Tokom boravka u kafiću Vox, Goran Milunović i obe oštećene stranke bile su besne. Činilo se i da je Slobodan Milunović, dok je bio ispred policijske stanice, bio ljut.

Okrivljeni se odvezao od policijske stanice u 18:05 h u svojoj beloj Ladi Nivi i uputio se kući u Sočanicu. Putem je pokupio svoj pištolj.

Sud ne smatra dokazanim da je okrivljeni, besan na Gorana Milunovića jer je ovaj osporio njegov autoritet, pokupio svoj pištolj s namerom ili predumišljajem da (pokuša da) ubije Gorana Milunovića ili oštećene stranke, kako tvrdi javni tužilac. Jednako je tako moguće da je pokupio pištolj iz straha ili iz predostrožnosti.

Ivan Simić, Bojan Miladinović i Nenad Mihajlović vratili su se u jednom kolima nazad u Sočanicu. Branislav Dikić rastao se sa svojim prijateljima sa roštilja i otišao taksijem u Sočanicu. Milenko i Slobodan Milunović su isto otišli u Sočanicu u crvenoj Ladi Nivi.

Na putu Leposavić-Sočanica, blizu Savine Stene, crvena Lada Niva, koju je vozio Slobodan Milunović, dok je njegov otac Milenko Milunović sedeo na suvozačevom mestu, našla se iza bele Lade Nive koju je vozio okrivljeni. Kada su se približili, Slobodan i Milenko Milunović prepoznali su vozilo ispred sebe kao vozilo koje pripada okrivljenom. Iza oba ta vozila bilo je vozilo koje je vozio Nenad Mihajlović, a u kojem su putnici bili Ivan Simić i Bojan Miladinović.

Sud ne isključuje mogućnost da su se sva petorica vratila u Sočanicu da nastave sa roštiljem, kako su svi izjavili, ali smatra dokazanim da su u tom času naišli na vozilo okrivljenog. Sud ne može da oceni da li su sledili okrivljenog, tragali za njim, ili su slučajno naišli na njega na putu. Oni su naišli iza njega i barem su oštećene stranke morale da prepoznaju da se radi o vozilu okrivljenog. Bilo je poznato da okrivljeni vozi takva kola. I Goran Milunović video je okrivljenoga u tim kolima neposredno pre ovoga, kod policijske stanice. Dalje, sud smatra samo po sebi razumljivim da kada neko noću vozi kola, može da zapazi detalje na kolima koja se kreću ispred njega (kao što su reg. broj, tip, boju, itd). Međutim, vozač ne može jasno da vidi vozilo iza njega. Vozač koji vozi ispred može samo da vidi svetla vozila koje ga sledi.

Kola i incident sa pucnjavom

Između 18:05 i 18.40 h, na putu Leposavić- Sočanica, u belu Ladu Nivu, koju je vozio okrivljeni udarila je crvena Lada Niva oštećenih stranaka dok su ga preticale. Rezultat ovog udesa, koji su iznudile oštećene stranke, bio je da su se oba vozila zaustavila. Okrivljeni nije mogao da otvori vrata svojih kola na vozačevoj strani.

Odmah nakon sudara, okrivljeni je pucao nekoliko puta kroz svoj prozor na vozačevoj strani, pa onda iz svojih kola u kola oštećenih stranaka. Pucao je iz svog pištolja, Zastave M-70, kalibar 7.65. Na osnovu fotografija i izveštaja sa lica mesta, pogodio je šoferšajbnu na vozilu oštećenih stranaka, haubu, prednje suvozačevo sedište i levi retrovizor. Okrivljeni je izašao iz svojih kola kroz prozor na vozačevoj strani.

Nakon što je ispalio svih pet metaka koliko je imao, okrivljeni je odbacio svoj pištolj na put i pobegao u smeru reke Ibar. U tom smeru su krenuli i Slobodan Milunović i Ivan Simić.

Sud smatra da je dokazano da se automobilski udes odigrao kako je gore opisano. Sud nalazi da izjave oštećenih stranaka nisu ubedljive– kako je gore objašnjeno – i odbacuje njihove druge verzije udesa, tj. da je okrivljeni skrenuo svojim vozilom prema oštećenim strankama dok su ga preticale i blokirao put, tako da nisu mogle da izbegnu udarac u vozačeva vrata na kolima okrivljenoga.

Na osnovu izjava okrivljenoga i fizičke štete na oba vozila, vidljive na fotografijama 12-17, iz izveštaja sa lica mesta, sud smatra dokazanim da se udes desio kako je gore opisano. Ta mala oštećenja na bočnim stranama oba vozila ukazuju, po mišljenju suda, više na scenario po kojem je crvena Lada Niva oštećenih stranaka udarila sa strane belu Ladu okrivljenoga, nego na scenario po kojem se crvena Lada Niva zabila u belu Ladu Nivu dok je ova blokirala put. Sud je uzeo u obzir ponajpre nepouzdanost izjava oštećenih stranaka (objašnjeno dole), a onda i sve što se dogodilo neposredno pre udesa – u policijskoj stanici i kafiću Vox, gde su se okupili svedoci zbog sukoga koji je Goran Milunović upravo bio imao sa okrivljenim, i gde je atmosfera bila napeta jer su Goran Milunović, Slobodan Milunović i Milenko Milunović bili besni.

Sud je ocenio da su izjave oštećenih stranaka nepouzdate jer se u nekoliko bitnih elemenata razilukuju međusobno i/ili od izjava drugih svedoka, uključujući i neke njihove prijatelje.

Ti elementi su prisutnost ili odsutnost Slobodana Milunovića kod policijske stanice nakon tuče između okrivljenog i Gorana Milunovića, prisutnost ili odsutnost Slobodana Milunovića u kafiću Vox, da li se u kafiću Vox razgovaralo o tuči između okrivljenoga i Gorana Milunovića, Slobodan Milunović (nije) išao prema reci Ibar nakon incidenta s pucnjavom i (nije) pozvao policiju nakon incidenta s pucnjavom.

Branislav Dikić i Bojan Miladinović posvedočili su na sudu da je i Slobodan Milunović bio kod policijske stanice nakon tuče između okrivljenoga i Gorana Milunovića. Prema Branislavu Dikiću, i Bojan Miladinović i Nenad Mihajlović su razgovarali s njim. Svi su bili izvan vozila i tema je bila fizički sukob i kako i zašto se desio. Izgledalo je da je Slobodan Milunović ljut. I policajac Dragan Nešović posvedočio je da je u to vreme video Slobodana Milunovića ispred policijske stanice.

Međutim, oštećene stranke negiraju da je Slobodan bio tamo.

Ivan Simić, Branislav Dikić, Bojan Miladinović i Goran Milunović svi su posvedočili da je Slobodan Milunović bio prisutan tog popodneva u kafiću Vox. Goran Milunović je rekao da je iz policijske stanice otišao u kafić Vox da kaže drugima šta se dogodilo. U Voxu je rekao: “Taj čovek Marko Jablanović želi da me ubije i da me uništi”. Ivan Simić dao mu je kocku leda da je stavi na modricu na glavi. Čak i Goran Milunović tvrdi da su obe oštećene stranke bile prisutne u Voxu. Branislav Dikić je izjavio da su on, Nenad Mihajlović, Ivan Simić, Bojan Miladinović i sin Milenka Milunovića (Slobodan) razgovarali o Goranu Milunoviću u kafiću Vox. Upravo su sa sinom razgovarali o Goranu Milunoviću. Sin je bio informisan da Goran Milunović ima modricu i rekao je da je Goran Milunović bio neopravdano napadnut. Kada je Goran Milunović stigao, ispričao je četvorici i Milenkovom sinu o fizičkom sukobu s okrivljenim. Pokazao im je svoju povredu. I Milenko Milunović, koji je bio došao u kafić Vox, bio je ljut. Upitao je povišenim tonom, “Ko je on (govoreći o okrivljenom) da tuče Gorana?” Atmosfera je bila “dosta napeta”. Branislav Dikić otišao je iz kafića i povezao se taksijem sam. Nije znao šta će da se dogodi, “možda potera”, ali budući da je sveštenik nije želeo da ostane. Međutim, Milenko Milunović je posvedočio da dok je on bio u Voxu nisu razgovarali o tuči sa okrivljenim. Prema njemu, Goran Milunović razgovarao je s njim o tuči tek sutradan, preko telefona. Iako je Slobodan Milunović posvedočio da mu je Goran

Milunović telefonirao tog popodneva pre udesa, informisao ga o tuči i zamolio od njega pomoć, opovrgao je da je bio prisutan u Voxu. Rekao je da je Gorana Milunovića video kasnije tog dana nakon incidenta s pucnjavom.

Ivan Simić, Bojan Miladinović, Branislav Dikić i Nenad Mihajlović posvedočili su da su ranije tog dana bili zajedno u Nenadovoj kući na roštilju, na koji je kasnije stigao i Milenko Milunović. Svi su posvedočili da su se četvorica njih, sem Branislava Dikića, kasnije vratili u Soćanicu da nastave s roštiljem u Nenadovoj kući. Međutim, Milenko Milunović je posvedočio da nije posetio Nenada u Soćanici ranije tog dana, a čak je opovrgao i da poznaje Ivana Simića, Bojana Miladinovića i sveštenika Branislava Dikića.

Prema Milenku Milunoviću, Nenad Mihajlović je lično pozvao njega i njegovog sina na večeru tog popodneva u centru Leposavića. Tome je prisustvovao Slobodan Milunović. Prema Slobodanu Milunoviću, Nenad ga je pozvao telefonom kada je bio na benzinskoj pumpi, gde se nalazio i njegov otac.

Ivan Simić, Bojan Miladinović i okrivljeni posvedočili su da se nakon incidenta Slobodan Milunović uputio prema reci Ibar. Međutim, to opovrgavaju i Slobodan i Milenko Milunović.

Slobodan i Milenko Milunović izjavili su da je Milenko Milunović nazvao policiju nekoliko minuta nakon incidenta. Sud primećuje da u nijednoj od njihovih izjava nije pomenuto da je Milenko nazvao policiju anonimno, ne predstavivši se. Prema smenskim izveštajima, incident je prvi put prijavljen policiji u 18:50 h od strane "NN"lica (tj. neimenovanog lica) telefonom. I svedok Dragan Nešović posvedočio je da je nazvalo nepoznato lice. Svedok Zorica Vukadinović izjavila je na sudu da ako je nazvala neka od oštećenih stranaka to bilo zabeleženo u smenskim izveštajima.

Gore pomenute kontradikcije navode veće na zaključak da svedočenja Milenka i Slobodana Milunovića nisu pouzdana i, ili barem da pokušavaju da umanje svoju ulogu i umešanost u događaje koji su se dogodili tog popodneva nakon tuče između okrivljenog i Gorana Milunovića u centru Leposavića i kasnije na putu između njih i okrivljenoga. Ovo bi se moglo odnositi i na njihovu upotrebu oružja protiv okrivljenog neposredno pre, tokom ili neposredno nakon automobilske udesa, što će sud da detaljnije razmotri kasnije.

Da li je okrivljeni delao u samoodbrani?

Veće nije moglo da ustanovi da li su oštećene stranke pucale na okrivljenog ili čak započele pucnjavu, kako je ustvrdio okrivljeni. Međutim, sud ne može da isključi takav razvoj događaja.

Sud je izveo zaključak nakon što je uzeo u obzir nedostatke u istrazi incidenta s pucnjavom, nepostojanje stručnih veštačenja, nepostojanje nezavisnih očevidaca (sem

oštećenih stranaka), postojanje nekih tragova koji ukazuju da su možda pucale i oštećene strane i nepouzdanost izjava oštećenih stranaka, koja je već objašnjena. Tek kada je dovelo u vezu sve te aspekte i sagledalo ih u celini, kod veća se rodila ozbiljna sumnja u vezi onoga šta se zaista dogodilo tokom incidenta s pucnjavom.

Nije dokazano

Veće smatra da se ne može pouzdano dokazati da se na okrivljenoga pucalo, i to iz sledećih razloga.

Nema dokaza koji bi potvrdili ovu tvrdnju, koju je izneo samo okrivljeni. Oštećene stranke su posvedočile da nisu bile naoružane i nisu pucale. Prema njima, pucao je samo okrivljeni, i to odmah nakon sudara dvaju vozila. Nije bilo drugih svedoka te pucnjave, ili bar lica, sem oštećenih stranaka, koje bi mogle da posvedoče da se pucalo na okrivljenog.

U vezi sa materijalnim dokazima, veće je našlo sledeće.

Ne postoji temeljit policijski izveštaj o inspekciji vozila okrivljenog i o stanju tih kola nakon incidenta, uključujući i štetu koju su mogli da nanesu meci. Nije izvršeno balističko veštačenje. Nema izveštaja stručnjaka za balistiku.

U spisu predmeta jeste kriminalistički izveštaj sa lica mesta, ali jedini relevantni podaci u njemu su: oštećenje na vozačevim vratima, dva polomljena prednja prozora i čaura od metka kalibra 7.65 mm (za koju veće smatra da je iz pištolja okrivljenog, koji je pucao iz pištolja tog kalibra). U krim. izveštaju nalaze se fotografije štete na kolima okrivljenog (fotosi označeni brojevima 14, 15, 16 i 17). Međutim, na njima se ne vidi šteta koja bi se mogla pouzdano pripisati udarcima metaka. Dalje, u izveštaju se kaže da su sva oštećenja na fotosima 14, 15, 16 i 17 uzrokovana sudarom sa crvenom Ladom Nivom, a ne pogocima. Na fotu 17 vidi se tačka koja oblikom podseća na rupu od metka, ali to nije precizno istraženo i nema stručnog mišljenja o prirodi tog oštećenja (a ne zna se pouzdano ni kada je to oštećenje nastalo), pa veće ne može da prihvati te fotose kao dovoljan dokaz tvrdnje da se na okrivljenog pucalo tokom incidenta.

Isto vredi i za četiri fotosa koje je podneo branilac, a nije ih snimila policija nego navodno otac okrivljenog dve nedelje nakon incidenta. Na fotu 1 svidi se isto oštećeno mesto koje pominjemo gore u vezi sa fotom 17. Na druga tri fotosa nema štete koja je mogla da nastane od udaraca metaka.

Ni kod oštećenih stranaka, ni na njihovom vozilu, ni u njemu nema dokaza u vidu oružja, metaka ili čaura ili – neosporno – tragova pucanja ili vatrenog oružja koji bi ukazivali da su oštećene strane pucale.

Nije isključeno

Iako veće nije ustanovilo dokaze da se na okrivljenog pucalo, ono ipak smatra da se ipak ne može isključiti stvarna mogućnost da se na njega pucalo, i to iz sledećih razloga.

Nije jasno kako je razbijen prozor na vozačevoj strani na kolima okrivljenog. Okrivljeni je posvedočio da je razbijen mecima iz vatrenog oružja oštećenih strana– konkretno, da su oštećene strane pucale u njegov prozor, da su meci ušli kroz taj prozor, proleteli kroz kola i izašli kroz suvozačev prozor.

Nije ustanovljeno kako je razbijen suvozačev prozor, niti je o tome izvešteno. S obzirom na razmere oštećenja na oba vozila, udarac prilikom njihovog sudara nije bio naročito jak. Zato sud smatra da je malo verovatno da se prozor razbio kao posledica tog sudara, posebno zato što su svi drugi prozori na oba vozila (sem onoga u koji je pucao okrivljeni) ostali neoštećeni, kako se vidi na fotosima u krim. izveštaju sa lica mesta.

Kako je već pomenuto, pored polomljenog levog prozora, vidi se tačkasto oštećenje (foto 17 u krim. izveštaju sa lica mesta). To oštećenje oblikom podseća na oštećenje kakvo može da izazove udarac metka. Sa sigurnošću se može isključiti mogućnost da je sam okrivljeni pucao u prozor sa svoje, vozačeve strane. To ne bi bilo u smeru ljudi koji su ga napali, koji su se nalazili sa druge strane vozačevih vrata. Oni, tj. oštećene stranke, posvedočili su da je okrivljeni pucao kroz svoj prozor i sa njega.

Veće zaključuje da postoji stanovita mogućnost da je suvozačev prozor razbijen udarcem metka. Tačka blizu tog prozora možda potvrđuje tu pretpostavku.

Tačka blizu suvozačevog prozora možda, kao takva, ukazuje da se na kola okrivljenog pucalo.

U crvenoj Ladi Nivi, nađena je jedna čestica (D#2) sa ostatkom upaljača metka. Sud je uzeo u obzir da je to možda u vezi sa lovačkim hobijem obe oštećene strane. Međutim, oštećene strane su izjavile da retko love na Kosovu, a Milenko Milunović je rekao da se za lov u Srbiji ne služe crvenom Ladom Nivom nego drugim vozilom.

Iako laboratorijskom analizom dva traga na krovu crvene Lade Nive nisu ustanovljeni tragovi baruta (D#1), prema oceni iskusnog policajca (Srećko Radosavljević) oni su veoma verovatno posledica pucanja iz vatrenog oružja.

Kola oštećenih strana nisu pretresena, ili bar nema dokaza o tome (budući da Zorica Vukadinović kaže da su kola pretresena a Dragan Nešović da nisu) i ne postoji izveštaj o takvom pretresu.

Štaviše, kola oštećenih strana odvezena su do njihove kuće i ne zna se ko je to uradio i po čijem naređenju.

Od oštećenih strana nisu uzeti brisevi parafinskim rukavicama.

Nije izvršen temeljit uviđaj na licu mesta, ili bar o tome ne postoji izveštaj. Na sudu, Zorica Vukadinović je na pitanje tužioca rekla da su kola pretresena i da je lice mesta pretraženo u daljinu od 200 metara, ali sud smatra da to nije bilo dovoljno i nije siguran da li je tamo bilo tragova i ako jesu da li ih je bilo moguće pronaći.

Dalje, sud smatra da su do dolaska policije na lice mesta, nakon 7-17 minuta, oštećene strane imale dovoljno vremena da izbrišu tragove.

Incident se verovatno dogodio između 18:08 h, kada je okrivljeni pušten iz policijske stanice, i 18:50 h, kada je o njemu prvi put javljeno, telefonom od strane neidentifikovanog lica.

U svom izveštaju, policajac Milić Branimir kaže da je čuo tri pucnja u 17:40 h. Veće smatra da je kod procene vremena pogrešio, jer su u tom času stranke verovatno još bile u policijskoj stanici. Verovatno je hteo da kaže 18:40h.

Ako vreme u Branimirovom izveštaju čitamo kao 18:40 h, policija je prvi puta stigla u 18:57h, tj. najranije 7 minuta nakon što je javljeno o incidentu, tj. najranije 17 minuta nakon incidenta.

Konačno, sud je razmotrio činjenicu da Milenko i Slobodan Milunović poseduju lovačku pušku i da su i otac i sin lovci, što znači da umeju ta rukuju oružjem.

Osim što je razmotrilo sve te aspekte, veće je ustanovilo, kako je gore već pomenuto i objašnjeno, da izjave oštećenih stranaka nisu pouzdane. Sud ne može da u potpunosti isključi da su pokušali da sakriju da su protiv okrivljenog upotrebili vatreno oružje.

Sud odbacuje stav javnog tužioca da je okrivljeni imao jasnu nameru da ubije oštećene stranke i da nije istina da se na okrivljenog pucalo, budući da je izašao iz svojih kola kroz vozačev prozor, što bi bilo prema oštećenim stranama i u liniji njihove vatre, da su pucali.

Sud smatra da je moguće da u tako teškom trenutku okrivljeni nije reagovao na najlogičniji i najrazumniji način. Dakle, možda je tačno, kako je rekao, da bi mu izlaženje preko suvozačeve strane bilo teže i oduzelo više vremena, s obzirom na prepreke, kao što su ručica menjača i uspravljeno suvozačevo sedište.

Zaključak u vezi sa prvom tačkom optužnice:

Jedno od osnovnih načela krivičog prava jeste da kad postoji sumnja treba da se presudi u korist okrivljenog.

Ako su oštećene strane zaista prve otvorile vatru na okrivljenog, koji je bio zaglavljen u svojim kolima, okrivljeni nije imao drugog razumnog rešenja nego da se brani, na šta je imao pravo.

Okrivljeni je izjavio da se branio tako što je pucao na oštećene strane, nakon što su one pucale na njega. Pod tim okolnostima, njegova reakcija može se smatrati srazmernom.

Sud ne može da isključi mogućnost da je okrivljeni, zaključan u svojim kolima, bio napadnut iz vatrene oružja i da je uzvraćajući vatru delovao u nužnoj samoodbrani i na srazmeran način.

Prema zakonu, delo koje se počini u nužnoj samoodbrani a odgovara stepenu opasnosti kojem je napadnuti bio izložen, ne smatra se krivičnim delom.

Zato je veće rešilo – u korist okrivljenog – da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo.

Zato se ovime oslobađa optužbe za teško ubistvo u pokušaju.

Zaključak u vezi sa drugom tačkom optužnice:

Dokazano je neovlašćeno posedovanje oružja. Okrivljeni je priznao ovo delo i izjasnio se krivim po ovoj tački optužnice. Uzevši u obzir njegovu relativnu mladost i da je priznao da je posedovao i upotrebio oružje, kao olakšavajuće okolnosti, i da je ranije tog dana bio agresivan prema Goranu Milunoviću, kao otežavajuću okolnost, veće osuđuje okrivljenog za ovo krivično delo na

Šest meseci zatvora.

D. ZAKON U PRIMENI I PRAVNA KVALIFIKACIJA

U vezi sa zakonom u primeni:

Veće je upoznato sa raspravom o zakonu u primeni, posebno u severnom delu okruga Mitrovica.

Na Kosovu su u primeni kosovski zakoni, tj. Zakon o krivičnom postupku Kosova (ZKPK) i Krivični zakon Kosova (KZK) koji su stupili na snagu 6. januara 2009. Pre tog datuma, u primeni su bili ranija verzija Privrememnog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), koji je stupio na snagu po UNMIK-ovoj uredbi 2003/26, i Privremeni krivični zakon Kosova (PKZK), koji je stupio na snagu UNMIK-ovom uredbom 2003/25.

U ovoj presudi veće se poziva na PZKPK i PKZK, ali napominje da su u suštini PZKPK i ZKPK, na jednoj strani i PKZK i KZK, gotovo u svemu identični. Štaviše, supstanca svih članova koje je veće primenilo ili moglo da primeni u ovom predmetu potpuno je identična gore pomenutim krivičnim zakonima. Veće je ramotriilo i primenilo supstancu tih relevantnih članova.

U vezi sa pravnom kvalifikacijom:

Okrivljeni je kupio i nosio pištolj M-7, kalibra 7.65, iz kojeg je ispalio pet metaka kritične večeri. Nije izvadilo odgovarajuću dozvolu za držanje vatrenog oružja. Na taj

način, okrivljeni je u vezi sa držanjem, kontrolom i posedovanjem oružja počinio krivično delo neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, prema članu 328, stav 2 PKZK.

E. TROŠKOVI

Okrivljeni je oglašen krivim samo po tački optužbe za neovlašćeno držanje, kontrolu, posedovanje i upotrebu oružja, prema članu 328, stav2 PKZK. Zato, prema članu 102, stav 1 PZKPK, okrivljeni treba da plati sudski paušal u iznosu od 50.00 evra za proceduralne troškove u vezi sa tom optužbom.

Okrivljeni ne treba da plati troškove drugog dela krivično postupka jer je oslobođen optužbe za krivično delo teško ubistvo u pokušaju, član 102, stav (2) PZKPK.

F. ODŠTETNI ZAHTEVI

Odštetni zahtevi oštećenih strana Milenka Milunovića i Slobodana Milunović se odbacuju , budući da je okrivljeni oslobođen od optužbe na koju se odnosi njihov odštetni zahtev.

Okružni sud u Mitrovici K. br. 28/09

Napisano na engleskom. Ova verzija smatra se autoritetnom.

Referent izvestilac

Predsedavajući sudija

Tara Khan

Angela Kaptein

Pouka o pravnom leku:

Ovlašćena lica mogu da podnesu pisanu žalbu protiv ove presude preko okružnog suda u Mitrovici za Vrhovni sud Kosova u roku od 15 dana od dana uručenja primerka presude.